

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1007/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић, адвокат из ..., против туженог „Ниш - експрес“ д.о.о. Ниш, кога заступа пуномоћник Весна Лојпур Стојменовић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка из пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5232/2021 од 17.11.2022. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка из пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5232/2021 од 17.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка из пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5232/2021 од 17.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1327/17 од 06.08.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име незаконитог умањења зараде, за период од 05.05.2014. године до 01.06.2016. године, исплати на име ефикасности 8.757,45 динара и на име учинка 14.433,00 динара, све са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе, док је део тужбеног захтева који се односи на исплату законске затезне камате на досуђене појединачне месечне износе почев од 15. у месецу до последњег дана у месецу за претходни месец, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име незаконитог умањења зараде по основу пореске олакшице, за период од 05.05.2014. године до 01.06.2016. године, исплати 28.504,48 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене износе. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба у делу тужбеног захтева за исплату на име увећане зараде по основу ноћног рада за износ од 70.000,00 динара, као и на име увећања зараде по основу рада дужег од пуног радног времена за износ од 40.000,00 динара са каматом, за период од 05.05.2014. године до

31.05.2016. године, повучена. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5232/21 од 17.11.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог и у ставу другом изреке и жалбе тужиоца и туженог у том делу су одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 166.654,00 динара.

Против правноснажног решења о трошковима поступка из пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом одредбе члана 404. ЗПП.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 10/23), оценио да нису испуњени услови из ове законске одредбе да би се ревизија сматрала изузетно дозвољеном.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном одлуком преиначено је решење о трошковима поступка уз примену одредаба Закона о парничном поступку које регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка. С обзиром на наведено одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом побија решење о трошковима поступка, које не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, ревизија туженог није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаним решењем преиначена првостепена одлука, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, у конкретном случају ревизија није дозвољена, јер је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**